

[Hanne Thanning Jacobsen]

grund af mangelen på sygeplejersker er ca. 150 ubesatte stillinger på Fyn.

Spørgeren finder, at det i et fag med så gode beskæftigelsesmuligheder må være meget nødvendigt at udvide antallet af uddannelsespladser hurtigst muligt.

Svar (10/7 85):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Uddannelse af sygeplejersker finder sted på sygeplejeskoler i tilknytning til sygehuse. De bestående 31 sygeplejeskoler er med undtagelse af rigshospitalet og Skt. Lukas Stiftelsen sygeplejeskoler knyttet til amtskommunale eller kommunale sygehuse.

Sygeplejerskeuddannelsen er en elevuddannelse. Den uddannelsessøgende indgår en aftale om ansættelse med det pågældende sygehusvæsen, som betaler eleven løn under uddannelsen.

Sygeplejerskolernes drift finansieres over det amtskommunale eller kommunale budget.

Fyns amtskommune driver 2 sygeplejeskoler i tilknytning til henholdsvis Fyns amts centralsygehus i Odense og Fyns amts sygehus i Svendborg.

Fastsættelse af antallet af uddannelsespladser for sygeplejersker er således – bortset fra rigshospitalet og Skt. Lukas Stiftelsen – et amtskommunalt/kommunalt anliggende, og jeg har under den gældende byrdefordeling mellem stat, amt og kommuner ingen mulighed for at medvirke økonomisk til etablering af flere uddannelsespladser for sygeplejersker i Fyns amt.

Jeg finder også, at alle muligheder for oprettelse af flere uddannelsespladser bør benyttes, og henviser til den rammeaftale, der er indgået mellem regeringen, de kommunale organisationer og Københavns og Frederiksberg kommuner om tilvejebringelse af uddannelsespladser i den offentlige sektor, »1000-plads-aftalen«.

Spm. nr. S 1346

Til statsministeren (21/6 85) af:

Margrete Auken (SF):

»Kan statsministeren redegøre for, hvorfor Den internationale Hvalfangstkommission (IWC) ressortmæssigt er henlagt til Grønlandsministeriet og ikke miljøministeriet,

skønt den danske politik er skiftet fra at være fangstreguleringsorienteret til at være fredningsorienteret?»

Begrundelse

Fra oprettelsen i 1946 af den internationale konvention til regulering af hvalfangst (ICRW), hvis grundlag IWC arbejder på, og op til begyndelsen af 1980'erne har Danmark kunnet betragtes som en hvalfangstnation, der har skullet varetage sine hvalfangstinteresser ved Færøerne og Grønland. Det har derfor været naturligt, at Danmarks repræsentation i IWC har været varetaget udelukkende af fiskeriministeriet, fra 1981 Grønlandsministeriet, og repræsentanter for Grønland og Færøerne. Siden 1946 er der dog sket en væsentlig ændring såvel i kommissionens som i Danmarks interne forhold.

Op gennem 1970'erne begyndte IWC så småt at ændre sig fra at være hvalfangstlandenes interesseorganisation til at være primært fredningsorienteret. Skelsættende var FNs miljøkonferences anbefaling i 1972 af et øjeblikkeligt hvalfangststop, og det endelige resultat blev IWCs vedtagelse i 1982 af et totalt stop for kommerciel hvalfangst fra 1986.

Internt i Danmark har hjemmestyreordningerne gjort Færøerne og Grønland selvstændige. Derudover har Danmark ændret sin officielle holdning i hvalfangstspørgsmål fra at være fangstorienteret til at være fredningsorienteret. Danmarks repræsentation i IWC varetages stadig af Grønlandsministeriet med en enkelt repræsentant i delegationen fra fredningsstyrelsen. Logisk set burde området overflyttes til miljøministeriet i overensstemmelse med den udvikling, der har fundet sted.

Svar (28/6 85):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Sager vedrørende hvalfangst, herunder relationerne til Den internationale Hvalfangstkommission, blev pr. 1. juli 1981 overflyttet fra fiskeriministeriet til ministeriet for Grønland.

Inden overflytningen foregik der indgående overvejelser og drøftelser mellem statsministeriet, udenrigsministeriet, fiskeriministeriet, miljøministeriet og ministeriet for Grøn-